

1

Сабийле арбазда дауур
Этедиле. Эштеме мен,
Кёреме ойнагъанларын,
Жалан аякъларында – къум,
Сабийле ойнай арбазда.
Сансыз кёп жылла ётерле,
Баргъанча кёкде булутла,
Сабий кюлгени уа ёлмез,
Аны бир уруш жоялмаз,
Сабий оюну сау турур!
Анга ийнаннганым мени
Насыпсыз кюнюмде окъун
Этип турады насыплы.
Сабийле дайым ойнарла!..

2

Окъла сызгъырып ётдюле,
Аны ёлтюрмей, сау къалды.
Фронтдан къайтды солдат,
Юйюнде жукъудан къанды.
Жайгъы кюн юйдегисине:
«От эт, – деди, – мен урушда
Окоплада хар заманда –
Къыш да, жай да – кёрюп турдум
Юйюбюзню ожагъындан
Тютюн тозурай чыкъгъанын!»

3

Юсюндеги солдат кёлеги онгуп
Турса да, энди жүреги насыплы:

Юйюне къайтды, насыбы тутуп,
Ишлер, жашар, сабийлерин ёсдюрюр.
Сабийле ойнай, ол анга къууана,
Хораз алгъынча къычыра элинде,
Ол эрттенликде чыгъады бахчагъа,
Орнатады энтта алма терекле.
О, тынч ишлегенни жарыкъ къууанчы,
Кёргенинг да жерни ырахатлыгъын!
Ызындан чабып чыгъады жашчыгъы,
Болушады атасына, къууанып.
Кюн тиеди, толтурады арбазны,
Кюн не жарыкъ, нечик уллуду шошлукъ!..

1945